

волове паша да пасать. *Вс. 2. (et les boeufs n'ont point de pâturages).* Една бабичка искарапа овце-тъ си прѣзъ Марта на планинѣ-тъ на паша. *Ч. 183.* Паша-та не трай цѣла година, ами дохажда и зима. *Л. Д. 1876 р. 46.* Дѣвственны горы и дебелы паша. *Л. Д. 1871 р. 161.* Бравешко-то мѣко е най-добра-та храна, само нека бѣде всякога отъ сѣща-тъ крава и то младѣ, здравѣ и да е на пашѣ. *Л. Д. 1869 р. 94.* *Стар. Пашище с. с.:* Село Побѣжа съ виногра съ нивиѣмъ. съ жръвками и съ пашищи... *Гр. до 1278. Срезн. 16.* Село Вистрица въ Бабвиѣ.... съ пашищи съ дѣтѣвници съ зимовници. и съ всѣми прави-нами и. *ib. 18....* или въ планины или пашища или въ забѣлж... *ib. 20.*

Паша* с. м. паша (*pāchā, s. t. titre des grands gouverneurs de provinces, et des premiers dignitaires de l'empire. Lorsque le mot pāchā se trouve seul, on entend par là le grand vizir*): Дали ъ паша со сил-на-на войска? *М. 332.* Паша-та писмо написа, Че по Радану приводи, Гдѣ да ъ Радан да доде. *Д. 23, 12—14.* Подрани Радан в четвъртък, Самси при паша отиде. *Д. 23, 41—42.* Да съмъ паша, та нека да съмъ и съ царвуле.— Да съмъ съ пашѣ, таче ако щѣ бѣ и съ царвуле. *Ч. 147.* Лѣжи, като паша. *Ч. 180.* **Пашанскѣ стѣлица.** *Земл. Неоф. 31.*

Пашалѣкъ с. м. мѣстопребываніе паша: Тѣка, пѣлно стѣлич-вѣя градовѣ, пашалѣцы... *ib. 66.*

Пашѣнци с. м. мн. ч. (ед. ч. пашѣнецъ) прислужники, свита паша: От царя хабер довтаса До видинскѣ-те пашѣнци, Радана да си уловѣт Или глава му да земѣт. *Д. 23, 3—5.*

Пашинѣ пр. отъ „паша“, принадлежащій паша: Кздіа пашинѣ деліа. *М. 508.* Алъ ъ стара, алъ ъ пашинѣ дела, Кѣде креватѣ магли и пра'о'и. *М. 147.*

Пашѣвъ пр. тоже что пашинѣ: Петре биволарче, Донесе па-шѣви Биволи да напѣи. *М. 438.* Коршумъ падна прѣдъ пашѣви порти, Та удари Вѣлко Байрактарче. *Л. Д. 1876 р. 155.* Та ся затече Циганче Вѣкъ пашѣви-те чардаци. *М. 153.*

Пашѣвци с. м. мн. ч. тоже что пашѣнци: Въ единѣ пѣтъ вѣр-ватъ млади пашѣвци, Въ други вѣрватъ черны ми татаре. *Ч. 299.*

Пашка с. ж. тоже что опашка (=решъ. В.): Ана е нила сноштва вода, Та е испила люта змѣа,—съ деветъ главе—, осамъ пашке. *В. 251.*

Пашкулъ* с. м. (*Puskul, s. t. Touffe, houppes, frange. В. I, 212*).

Пашкулъче умен. 1) кудель, клокъ шерсти, пасмо: Свила може да ся стопи у азотистѣ мѣдѣ като стои у неѣ повече отъ 15 дни; тогава ра-створѣтъ може да ся подгрѣе та да ся искара на парѣ, а свила-та да остане на дѣно-то като единѣ пашкулъ, кой-то послѣ може да ся ис-точи. По тоя начинѣ може да ся искара ползѣ отъ копривяны дри-